

MARGIT PAJO

Muumimammale tuuakse hoida laps, kelle muutis nähtamatuks hoolimatus, tige ja irooniline kasvatus. Mamma hoolivus ja kannatlikkus aitas lapsel muutuda tasahilju jälle nähtavaks ja ta sai lõplikult tagasi oma näo siis, kui suutis hoolida ka ise.

Lapsed, kes saavad uue võimaluse teises peres, on ka olnud justkui nähtamatud ja vajavad palju mõistmist ning kannatlikkust, et muutuda uuesti teistele „nähtavaks“ ja saada tagasi oma nägu. Piisava hoole ja kannatlikkuse pakkumine ei ole alati lihtne ja mure vajab jagamist, et leida parim lahendus. Peredel on hea teada ja tunda, et abistav õlg on olemas ning nõu saab, kui ise enam ei näe või ei leia lahendust. Peretoetajana saan pakkuda oma kogemust ja aidata otsida abi.

Olen õppinud sotsiaaltööd, korraldanud Viljandimaal lapsendamisi ja arendanud lastekaitsetööd. Uusi kogemusi olen saanud esmase PRIDE programmi õpetajana ja mänguterapeudina. Alates 2012. aastast töötan SA Perekodus sotsiaaltöötajana ja puutun iga päeva kokku lastega, keda tuleb toetada, et neil oleks võimalik muutuda taas „nähtavaks“ ja last ümbritsevatel täiskasvanutel on siin võtmeroll.